

altenpflege.de Edition

Manuale scurte pentru formarea în domeniul asistenței medicale - accent pe îngrijirea persoanelor vârstnice

Theo Ahrens

Cunoștințe psihologice de bază pentru îngrijirea vârstnicilor

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Referințe bibliografice

Theo Ahrens – Biografie scurtă

Theo Ahrens, născut în 1979 în apropiere de München, este profesor pentru profesiile de îngrijire și pedagog dedicat în domeniul îngrijirii. După un An Social Voluntar într-un spital, a absolvit o formare ca asistent medical și a acumulat experiență profesională valoroasă în secția de terapie intensivă. Motiv de dorința sa de a transmite cunoștințe, a studiat pedagogia în domeniul îngrijirii și a început în 2009 ca profesor la o școală profesională din München. Theo este cunoscut pentru predarea sa practică și empatică, cu care pregătește viitorii asistenți pentru meseria lor solicitantă. În privat, locuiește cu soția și cei doi copii ai săi în Berlin și se implică voluntar pentru condiții mai bune în formarea în domeniul îngrijirii.

Acest scurt manual a fost formulat pe baza planurilor de lectură ale predării sale, utilizând inteligența artificială. Traducerea a fost realizată automat.

Editat de altenpflege.de Preț DE/AT: 3,90 € CH: 5 Fr Copyright 2024 altenpflege.de Sugestii și îmbunătățiri vă rugăm să trimiteți la team@altenpflege.de.

1/1-2412181527

Cuprins

1	Introducere	4
1.1	Obiectivele acestui manual scurt	4
1.2	Importanța bazelor psihologice în îngrijirea vârstnicilor	4
1.3	Rolul personalului de îngrijire în abordarea aspectelor psihologice ale îngrijirii	5
2	Noțiuni fundamentale de psihologie	6
2.1	Importanța psihologiei în îngrijire profesională	6
2.2	Sarcinile și domeniile psihologiei	6
2.3	Diferențe între psihologia cotidiană și psihologia științifică	7
2.4	Relevanța fundamentelor psihologice pentru practica îngrijirii	8
3	Psihologia dezvoltării la vârsta înaintată	9
3.1	Psihologia dezvoltării și importanța acesteia în îngrijirea vârstnicilor	9
3.2	Dezvoltarea psihologică la vârsta înaintată	9
3.3	Modificări în percepție, cogniție și memorie la bătrânețe	10
3.4	Sarcini de dezvoltare la vârsta înaintată	11
4	Nevoile psihice de bază la bătrânețe	13
4.1	Nevoi fundamentale	13
4.2	Importanța satisfacției nevoilor pentru sănătatea psihică la vârsta înaintată	13
4.3	Rolul personalului de îngrijire în susținerea nevoilor de bază	14
4.4	Căi de promovare a bunăstării și satisfacției la persoanele vârstnice	15
5	Emoțiile și semnificația lor în îngrijire	17
5.1	Definiția emoțiilor	17
5.2	Schimbări emoționale la bătrânețe	17
5.3	Influența emoțiilor asupra relației de îngrijire	18
5.4	Gestionarea reacțiilor emoționale	19
6	Cogniție și memorie la bătrânețe	21
6.1	Tipuri de memorie	21
6.2	Modificările abilităților cognitive la bătrânețe	21
6.3	Diferențe între declinul normal al memoriei datorat îmbătrânirii și demență	22
6.4	Dezvoltarea abilităților cognitive la persoanele în vârstă	23
7	Tulburări și afecțiuni psihice la vârsta înaintată	25
7.1	Depresii la bătrânețe	25
7.2	Tulburările de anxietate la vârsta înaintată	25
7.3	Demenzia	26
7.4	Tulburări psihotice	27
7.5	Burnout și sindroame de epuizare la personalul de îngrijire	28
8	Comunicarea cu persoanele cu tulburări psihice	30
8.1	Particularitățile comunicării cu persoanele cu demență	30
8.2	Validarea ca metodă de comunicare cu persoanele dezorientate	31
8.3	Conducerea empatică a conversațiilor cu persoane cu tulburări psihice	32
8.4	Tehnici de ascultare activă și comunicare empatică	33
9	Comportamente și reacții ale persoanelor în vârstă	34
9.1	Comportament provocator	34
9.2	Cauze și declanșatori ai comportamentului provocator	34
9.3	Managementul comportamentului provocator	35
9.4	Intervenții practice pentru gestionarea comportamentului	36
10	Motivare și activare în îngrijirea vârstnicilor	38
10.1	Motivație și activare	38
10.2	Teorii ale motivației	38
10.3	Semnificația motivației pentru activitatea zilnică de îngrijire	39
10.4	Tehnici pentru stimularea motivației rezidenților	39
11	Conceptul de sine și identitatea la bătrânețe	41
11.1	Conceptul de sine și identitatea	41
11.2	Schimbarea identității la bătrânețe	41
11.3	Imagina de sine și stima de sine a persoanelor vârstnice	42
11.4	Sprrijinirea găsirii identității și autodeterminării în activitatea zilnică de îngrijire	43
12	Stress și strategii de gestionare în îngrijire	44
12.1	Stress și factori de stres	44
12.2	Tehnici de gestionare a stresului	44
12.3	Importanța autogrijii pentru personalul de îngrijire	45
12.4	Promovarea rezilienței la rezidenți și personalul de îngrijire	46
13	Aspecte etice și juridice ale îngrijirii psihologice	47
13.1	Autodeterminarea și autonomia locuitorilor	47
13.2	Protecția integrității psihice a rezidenților	48
13.3	Responsabilitatea personalului de îngrijire în gestionarea stresului psihologic	49
13.4	Fundamente juridice ale îngrijirii psihologice	50
14	Teste și proceduri psihologice în îngrijirea persoanelor în vârstă	51
14.1	Testarea abilităților cognitive	51
14.2	Teste pentru evaluarea stării emoționale	51
14.3	Importanța testelor psihologice pentru practica îngrijirii	52
14.4	Instrucțiuni pentru realizarea și interpretarea testelor	53
15	Auto-reflecție și competențe psihologice ale personalului de îngrijire	55
15.1	Autorefecția ca parte importantă a muncii de îngrijire	55
15.2	Reflectarea emoțiilor și acțiunilor în activitatea zilnică de îngrijire	56
15.3	Autocompasiune și gestionarea stresului pentru îngrijitori	57
15.4	Supervizare și consiliere colegială ca posibilitate de sprijin	58
16	Colaborarea interdisciplinară cu psihologi și terapeuți	59
16.1	Colaborarea cu psihologi, terapeuți și medici	59
16.2	Comunicare și raportare în echipa interdisciplinară	60
16.3	Repartizarea rolurilor între îngrijitori și psihologi/terapeuți	60
16.4	Implicarea personalului de îngrijire în suportul psihologic al rezidenților	61
17	Studii de caz și aplicații practice	62
17.1	Exemplu de caz: Gestionarea depresiei la rezidenți	62
17.2	Exemplu de caz: Comunicarea cu rezidenții cu demență	63
17.3	Studiu de caz: Gestionarea comportamentului provocator	64
17.4	Reflecția deciziilor de îngrijire pentru sprijin psihologic	65

1 Introducere

1.1 Obiectivele acestui manual scurt

Manualul scurt oferă cunoștințe cuprinzătoare despre baze psihologice în îngrijirea persoanelor vârstnice. Oferă abordări teoretice și practice pentru a întări îngrijitorii în interacțiunea cu persoanele în vârstă. Scopul este de a aprofunda înțelegerea proceselor psihice la bătrânețe și de a evidenția relevanța acestora pentru practica de îngrijire. Conținuturile sprijină îngrijitorii în a înțelege mai bine nevoile și comportamentele persoanelor vârstnice și în a reacționa adecvat. De asemenea, se pune accent pe sănătatea psihică proprie a îngrijitorilor.

Temele cuprind teorii psihologice de bază și aplicarea lor în îngrijirea persoanelor vârstnice, dezvoltarea și schimbările la vârsta înaintată, precum și importanța nevoilor psihice fundamentale. Manualul urmărește să extindă competențele în gestionarea emoțiilor și a tulburărilor psihice. Exemplele practice orientate spre caz încurajează aplicarea cunoștințelor dobândite în viața de zi cu zi.

Un alt accent este pus pe comunicarea cu persoanele care experimentează schimbări psihice. Cartea oferă tehnici și metode pentru a aborda în mod adecvat comportamentele provocatoare. De asemenea, este subliniată abordarea interdisciplinară în colaborarea cu psihologi și terapeuți pentru a asigura o îngrijire holistică a rezidenților.

În final, cititorii ar trebui să fie capabili să ofere o îngrijire reflectată și competentă, care să răspundă nevoilor psihice și emoționale ale persoanelor vârstnice.

1.2 Importanța bazelor psihologice în îngrijirea vârstnicilor

În îngrijirea persoanelor vârstnice, baze psihologice sunt esențiale pentru a răspunde în mod adecvat nevoilor complexe ale persoanelor în vârstă. Aceste fundamente permit personalului de îngrijire să interpreteze comportamentele și să planifice intervențiile de îngrijire individualizate. O înțelegere profundă a proceselor psihice la vârsta înaintată facilitează comunicarea eficientă și comportamentul empatic. În plus, cunoștințele psihologice contribuie la o mai bună gestionare a provocărilor în domeniul îngrijirii.

Persoanele în vârstă se confruntă frecvent cu provocări psihice și emoționale care influențează îngrijirea. Acestea includ procese de adaptare la schimbările fizice, sentimente de pierdere și singurătate, precum și gestionarea bolilor cronice. Bazele psihologice ajută la recunoașterea acestor procese și la dezvoltarea de strategii de îngrijire adaptate.

Un alt aspect este consolidarea stabilității emoționale a personalului de îngrijire. Viața de zi cu zi în îngrijire este adesea marcată de situații stresante și solicitante care necesită competențe psihologice pentru a menține propria bunăstare. Capacitatea de autocunoaștere și gestionare a stresului este esențială pentru a asigura în mod permanent o înaltă calitate a îngrijirii.

De asemenea, în sprijinul colaborării interdisciplinare, cunoștințele psihologice sunt importante. Ele permit o comunicare eficientă cu alți specialiști și promovează îngrijirea holistică a rezidenților. Schimbul de informații și observații poate îmbunătăți semnificativ tratamentul și îngrijirea persoanelor în vârstă.

În ansamblu, bazele psihologice sunt indispensabile pentru o îngrijire a persoanelor vârstnice practică și demnă, care pune accent pe calitatea vieții rezidenților și sprijină personalul de îngrijire în activitatea lor zilnică.

1.3 Rolul personalului de îngrijire în abordarea aspectelor psihologice ale îngrijirii

Personalul de îngrijire poartă o responsabilitate centrală în abordarea aspectelor psihologice ale îngrijirii persoanelor în vârstă. Rolul lor necesită, pe lângă competențele profesionale, și un grad ridicat de empatie și sensibilitate față de nevoile psihologice ale persoanelor în vârstă. Personalul de îngrijire trebuie să creeze un cadru sigur, în care rezidenții să poată căpăta încredere și să-și exprime deschis temerile sau grijile.

Sarcina centrală a personalului de îngrijire este de a recunoaște nevoile psihologice individuale și de a le integra în practica zilnică de îngrijire. Aceasta include observarea schimbărilor de comportament și a fluctuațiilor de dispoziție, pentru a putea interveni devreme. Aceste observații sunt esențiale pentru a dezvolta planuri de îngrijire personalizate, care iau în considerare starea emoțională și psihică a rezidenților.

În plus, personalul de îngrijire trebuie să fie capabil să răspundă adecvat la comportamentele provocatoare. Acest lucru necesită cunoștințe despre diverse strategii de comunicare și intervenție, care acționează deescaladant și promovează bunăstarea rezidenților. Un alt aspect se referă la respectul și promovarea autonomiei persoanelor în vârstă, prin respectarea și susținerea autodeterminării lor.

O componentă esențială a rolului personalului de îngrijire este și formarea continuă în domeniul asistenței psihologice. Schimbul regulat de experiență cu psihologi și alți specialiști are o mare importanță. Această interacțiune permite dezvoltarea unor strategii comune de sprijin psihologic și contribuie la îmbunătățirea calității vieții rezidenților.

În concluzie, rolul personalului de îngrijire necesită o înțelegere profundă a proceselor psihologice în contextul îmbătrânirii, alături de capacitatea de a găsi soluții individualizate și adaptate situațiilor. Acest lucru contribuie semnificativ la asigurarea unei calități înalte a îngrijirii și la câștigarea încrederii rezidenților.

2 Noțiuni fundamentale de psihologie

2.1 Importanța psihologiei în îngrijire profesională

Psihologia este studiul științific al comportamentului și al proceselor mentale. În domeniul îngrijirii, psihologia se referă la înțelegerea și luarea în considerare a aspectelor psihice și emoționale ale persoanelor care necesită îngrijire. Ea cuprinde percepția, gândirea, simțirea și comportamentul unei persoane.

Cunoștințele psihologice în domeniul îngrijirii permit asistenților să înțeleagă mai bine nevoile și reacțiile rezidenților. Aplicarea acestor cunoștințe sprijină promovarea bunăstării, dezvoltarea unei comunicări eficiente și gestionarea comportamentelor provocatoare. Psihologia ajută, de asemenea, la interpretarea impactului bolilor asupra stării psihice a persoanelor în vârstă și la oferirea unui sprijin adecvat.

În plus, psihologia este importantă în îngrijire pentru înțelegerea propriilor reacții și emoții ca asistent. Cunoștințele psihologice bine fundamentate susțin dezvoltarea unei comunicări empatică cu rezidenții și contribuie la evitarea neînțelegerilor și conflictelor.

Integrarea bazelor psihologice în practica îngrijirii încurajează conștientizarea importanței calității vieții și sănătății mintale. Acest lucru este deosebit de relevant în îngrijirea persoanelor în vârstă, ale căror nevoi emoționale și cognitive pot varia semnificativ. Asistentul nu este astfel responsabil doar de îngrijirea fizică, ci și de sprijinul și îngrijirea psihică a rezidenților.

2.2 Sarcinile și domeniile psihologiei

Psihologia cuprinde multe sarcini și domenii care sunt relevante pentru îngrijirea persoanelor vârstnice. Un domeniu central de sarcină este psihologia clinică. Aceasta se ocupă cu diagnosticul, tratamentul și prevenirea tulburărilor psihice. În îngrijirea vârstnicilor, aceasta se referă în principal la depresii, tulburări de anxietate și demență. Personalul de îngrijire beneficiază de aceste cunoștințe, recunoscând din timp schimbările psihice la rezidenți și putând interveni în mod ținut în colaborare cu specialiști.

Psihologia dezvoltării se ocupă cu procesele de schimbare pe parcursul vieții. Este esențială în îngrijirea vârstnicilor, deoarece permite înțelegerea dezvoltării psihologice a persoanelor în vârstă. Schimbările în percepție, cogniție și emoție la vârsta înaintată sunt centrale. Personalul de îngrijire folosește aceste cunoștințe pentru a răspunde în mod adecvat sarcinilor de dezvoltare individuale ale rezidenților lor.

Un alt domeniu important este psihologia sănătății. Aceasta investighează modul în care factorii biologici, psihologici și sociali influențează sănătatea. Contribuie la promovarea comportamentului sănătos și susținerea managementului bolilor. În cadrul îngrijirii, aceasta poate include ghidarea către un stil de viață sănătos și sprijinul în adaptarea la bolile cronice.

Psihologia socială se ocupă cu procesele interumane și influența acestora asupra individului. În îngrijirea vârstnicilor, aceasta este importantă pentru construirea relațiilor cu rezidenții și gestionarea interacțiunilor sociale. Cunoștințele în psihologia socială ajută personalul de îngrijire să înțeleagă procesele de grup și să promoveze o structură comunitară de sprijin.

În cele din urmă, cercetarea neuropsihologică merită menționată. Aceasta analizează legătura dintre funcțiile cerebrale și comportament. Personalul de îngrijire care este familiarizat cu cunoștințele neuropsihologice poate aborda în mod ținut deficiențele cognitive și recunoaște importanța reabilitării.

Aceste domenii ale psihologiei oferă un spectru cuprinzător de aplicații pentru îngrijirea persoanelor vârstnice și sprijină personalul de îngrijire în a răspunde calificat nevoilor psihice și emoționale ale rezidenților.

2.3 Diferențe între psihologia cotidiană și psihologia științifică

Psihologia cotidiană și psihologia științifică se disting fundamental prin abordarea și metodologia lor. Psihologia cotidiană se bazează pe experiențe personale, intuiție și observații subiective. Este adesea aplicată intuitiv și se sprijină pe norme sociale și culturale, precum și pe experiențe individuale. Exemple sunt presupunerile despre comportamentul uman care rezultă din experiențele interpersonale, cum ar fi așteptarea generală că oamenii reacționează cu amabilitate la amabilitate.

În contrast, psihologia științifică este o disciplină empirică ce folosește metode de cercetare sistematice. Ea se bazează pe colectarea obiectivă de date, formarea de ipoteze și folosirea experimentelor controlate pentru a verifica presupunerile sale. Psihologia științifică urmărește să facă afirmații generalizabile, susținute de dovezi concrete și studii repetate. Ea urmărește să obțină cunoștințe fiabile și valide despre comportamentul și experiențele umane.

O altă diferență esențială constă în metodologie. Psihologia cotidiană folosește adesea explicații retrospective, care nu sunt verificabile. În schimb, psihologia științifică folosește metode cantitative și calitative pentru a testa ipoteze. Aceasta include tehnici precum experimente, sondaje, observații și analize statistice.

Rezultatele psihologiei științifice sunt repetabile și pot fi susținute prin procese de revizuire de către colegi. Conceptele psihologiei cotidiene sunt, în schimb, adesea variabile și non-universale, ceea ce le limitează transferabilitatea. În îngrijirea vârstnicilor, utilizarea psihologiei științifice este esențială pentru a răspunde nevoilor individuale ale rezidenților, pentru a promova sănătatea lor psihică și pentru a susține bunăstarea într-un mod fundamentat.

2.4 Relevanța fundamentelor psihologice pentru practica îngrijirii

Fundamentele psihologice sunt esențiale pentru o practică eficientă a îngrijirii. Ele permit o înțelegere profundă a nevoilor și comportamentelor individuale ale rezidenților. Îngrijitorii trebuie să ia în considerare nu numai aspectele fizice, ci și cele psihice, pentru a asigura o îngrijire holistică.

Cunoștințele psihologice solide abilitază îngrijitorii să recunoască mai bine stările emoționale ale rezidenților și să reacționeze corespunzător. Acest lucru este decisiv pentru construirea unei relații de încredere și contribuie la îmbunătățirea calității vieții. Cunoștințele psihologice ajută la identificarea factorilor de stres și a încărcărilor psihice care pot afecta sănătatea și bunăstarea rezidenților.

Aplicarea principiilor psihologice permite îngrijitorilor să dezvolte planuri individuale de îngrijire adaptate la nevoile specifice ale rezidenților. Ei învață să gestioneze comportamentele provocatoare și să inițieze intervenții adecvate pentru a dezamorsa situațiile conflictuale.

În plus, cunoștințele psihologice sprijină îngrijitorii în evaluarea modificărilor cognitive și emoționale la vârsta înaintată. Ei pot recunoaște din timp semnele de demență sau depresii și pot lua măsuri corespunzătoare. Acest lucru promovează o îngrijire proactivă și contribuie la îmbunătățirea sănătății psihice a rezidenților.

Relevanța fundamentelor psihologice se manifestă și în autorefecția îngrijitorilor. O mai bună înțelegere a reacțiilor emoționale proprii nu îmbunătățește doar atmosfera de lucru, ci și eficacitatea în îngrijire. Cunoștințele psihologice promovează reziliența și gestionarea stresului, contribuind la prevenirea burnout-ului.

În ansamblu, fundamentele psihologice sunt indispensabile pentru o îngrijire de calitate a vârstnicilor. Ele oferă instrumente pentru a îngriji rezidenții în mod holistic, stimulează bunăstarea acestora și întăresc practica profesională a îngrijitorilor.

3 Psihologia dezvoltării la vârsta înaintată

3.1 Psihologia dezvoltării și importanța acesteia în îngrijirea vârstnicilor

Dezvoltarea psihologică investighează schimbările și stabilitățile în comportamentul uman pe parcursul întregii vieți. Ea analizează modul în care persoanele se dezvoltă în diferite etape ale vieții și care sunt factorii care influențează acest proces. În contextul îngrijirii vârstnicilor, acest lucru înseamnă a se confrunta cu provocările și potențialele psihologice specifice persoanelor în vârstă.

Persoanele în vârstă experimentează nu doar dezvoltări fizice, ci și psihologice. Schimbările legate de vârstă în percepție, cogniție și procesarea emoțională joacă un rol decisiv în rutina zilnică de îngrijire. O înțelegere a proceselor psihologice de dezvoltare le permite îngrijitorilor să recunoască mai bine nevoile și provocările individuale și să răspundă în mod adecvat la emoțiile și reacțiile locatarilor.

Psihologia dezvoltării oferă instrumente pentru a înțelege cum procesează persoanele în vârstă evenimentele vieții și care sunt posibilitățile de dezvoltare. Ea pune în lumină importanța interacțiunii sociale și menținerea identității și autonomiei. Cunoașterea acestor procese sprijină îngrijitorii să creeze medii care să încurajeze dezvoltarea și să îmbunătățească calitatea vieții în îngrijire. Sublinează importanța de a percepe îngrijirea ca un proces dinamic, care nu promovează doar declinul, ci și creșterea și capacitatea de adaptare în vârstă.

3.2 Dezvoltarea psihologică la vârsta înaintată

Adulții în vârstă se confruntă cu procese psihologice de dezvoltare specifice, care sunt marcate de schimbări fizice, cognitive și emoționale. În timpul îmbătrânirii, nevoia de găsire a sensului, integrare socială și echilibru emoțional rămâne centrală. Aceste aspecte influențează semnificativ bunăstarea psihică.

Un element important al dezvoltării psihologice în vârsta înaintată este adaptarea la declinul fizic. Această adaptare necesită confruntarea cu abilități schimbate și limitări de sănătate. Gestionarea cu succes promovează reziliența și poate conduce la dezvoltarea de noi interese sau la adaptarea obiceiurilor de viață.

Din punct de vedere cognitiv, persoanele în vârstă se confruntă deseori cu provocări precum scăderea memoriei și încetinirea proceselor de gândire. Totuși, abilitatea de aplicare a cunoștințelor, bazată pe o experiență individuală vastă, se menține sau chiar se îmbunătățește. Ceea ce numim "înțelepciune", caracterizată prin competență pragmatică de viață și capacitate de judecată, poate fi dezvoltată în continuare la vârsta înaintată.

Dezvoltările emoționale se manifestă, de obicei, printr-o perspectivă schimbată asupra vieții și asupra obiectivelor personale. Mulți vârstnici dezvoltă o stabilitate emoțională maturizată. Ei apreciază mai mult relațiile sociale pozitive și experiențele emoționale, lucru care se datorează, printre altele, teoriei "socioemotional selectivity": o concentrare conștientă asupra interacțiunilor sociale de calitate înaltă pentru a maximiza satisfacția emoțională.

Un alt aspect relevant este reflecția asupra trecutului, precum și pregătirea pentru viitor, în special pentru finitudinea vieții. Această confruntare promovează adesea o cunoaștere de sine mai profundă și căutarea sensului. Se creează posibilitatea de a evalua retrospectiv vieții într-un mod mai pozitiv, ceea ce poate sprijini senzația de împlinire personală.

Îngrijirea persoanelor vârstnice ar trebui să recunoască și să promoveze aceste procese psihologice de dezvoltare. Oferirea de sprijin și de contexte sociale sigure permite locuitorilor să se dezvolte pozitiv și să perceapă viața ca având sens, în ciuda limitărilor fizice și cognitive.

3.3 Modificări în percepție, cogniție și memorie la bătrânețe

În vârstă, diferite procese senzoriale și cognitive se schimbă, ceea ce poate influența calitatea vieții persoanelor în vârstă. Percepția este afectată de pierderi senzoriale legate de vârstă, precum reducerea vederii și a auzului. Aceste schimbări pot duce la dificultăți în comunicare și interacțiune socială și pot limita independența în viața de zi cu zi.

La nivel cognitiv, se observă adesea o încetinire a procesării informațiilor. Adulții mai în vârstă au nevoie, de obicei, de mai mult timp pentru a procesa informații noi și pentru a reacționa la sarcini complexe. Această încetinire nu înseamnă însă, neapărat, o pierdere a inteligenței, ci necesită o adaptare în preluarea și procesarea informațiilor.

Memoria arată o dezvoltare diferențiată odată cu vârsta. În timp ce memoria de scurtă durată și memoria de lucru pot fi afectate de degradarea legată de vârstă, memoria pe termen lung rămâne adesea stabilă. În mod special, memoria semantică – cunoașterea faptelor și conceptelor – rămâne bine conservată sau se poate chiar acumula. În schimb, memoria episodică, care se referă la amintirile evenimentelor specifice, și memoria prospectivă, care amintește de activitățile planificate, sunt mai vulnerabile la deteriorările legate de vârstă.

7 Aceasta este doar o previzualizare.

Cartea completă este disponibilă pe <https://www.altenpflege.de> pentru utilizatorii înregistrați. Înscrierea și utilizarea sunt gratuite. Cei care nu doresc să se înregistreze pot plăti suma menționată pe pagina 2 prin Paypal la buchhaltung@factsoft.de și trebuie să menționeze atât titlul cărții, cât și adresa de e-mail. Ulterior, vor primi PDF-ul prin e-mail.

Pe lângă accesul gratuit la manualele scurte, o înregistrare pe [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) permite aplicarea directă la locurile de muncă. De asemenea, permite publicarea gratuită a unui anunț de angajare. Alăturați-vă și voi comunității [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de).